Катхарудра Упанишад

Катхарудра Упанишад
, превод от проф. А. А. Раманатан,
публикувано от Теософското издателство, Ченай.

Ом! Нека Той ни защити и двамата заедно; нека Той ни подхранва и двамата заедно;
нека работим съвместно с голяма енергия,
нека нашето обучение бъде енергично и ефективно;
нека не спорим взаимно (или нека не мразим никого).
Ом! Нека има мир в мен!
Нека има мир в обкръжението ми!
Нека има мир в силите, които действат върху мен!

1. Казва се, че боговете помолили почитаемия (Брахма): Почитаеми господине, предай ни духовното знание. Той, създателят (Праджапати), отговорил:

2. След като премахне косата, включително кичура, и я изхвърли, и след като премахне свещения конец, погледнейки сина си (трябва да се произнесе следното): „Ти си писанието, ти си жертвата, ти си Васаткара, ти си сричката Ом, ти си Сваха, ти Свадха, ти си извършителят и ти си създателят“. Тогава синът ще каже: „Аз съм писанието, аз съм жертвоприношението, аз съм Васаткара, аз съм сричката Ом, аз съм Сваха, аз съм Свадха, аз съм извършителят и аз съм създателят, аз съм божественият архитект (Твастир), аз съм основата“. Това са думите (които трябва да се произнесат). Докато се разделя (със сина), той не трябва да пролива сълзи. Ако пролее сълзи, линията на потомство ще бъде прекъсната. Обикаляйки по часовниковата стрелка (селото си) и не гледайки нищо, той ще си тръгне. Такъв е достоен за света на Брахман.

3. След като изучи Ведите като ученик, спазващ обета на безбрачие, и изпълни задълженията, предписани в писанията, след като се ожени и роди синове и им осигури подходящи средства, след като извърши жертвоприношения според способностите си, този, на когото е било разрешено от старейшини и роднини, трябва да се отрече. Стигайки до гората, той ще извърши жертвоприношението Агнихотра в продължение на дванадесет нощи, като налива приношения от мляко в огъня; в продължение на дванадесет нощи ще се храни с мляко. В края на дванадесетте нощи

дървените съдове, тъй като вече не са използвани, ще бъдат предложени на огъня (с мантрата): „Това е приношението от сварен ориз на огъня Вайшванара, на Праджапати, (това е) приношението, определено в три глинени съда за Вишну и Агни“. Глинените съдове ще бъдат предадени на водите; металните ще бъдат дадени на учителя с мантрата: „Нека не ме изоставяш, докато се разделяш с мен, нека не те изоставям, докато се разделям с теб“. Той ще се поклони пред трите огъня - домакинския огън, южния огън и огъня, в който се принасят жертвите. Някои казват, че трябва да изяде шепа пепел от мястото, където стоят пръчките за разпалване на огъня. След като отстрани косата, включително кичура, и я изхвърли, той ще остави свещения конец във водите с мантрата „Бхух Сваха“. Затова той ще прибегне до гладуване или удавяне във вода, или ще влезе в огъня, или ще се отправи на бойното поле; или ще пътува напред, докато падне и умре, или ще влезе в отшелничество на възрастни аскети. Той ще консумира мляко като храна (за вечерта). Това ще бъде неговият принос за вечерта. Това (млякото, което приема) сутринта е неговият сутрешен (принос); това на новолунието, жертвата на новолунието; това на пълнолунието, жертвата на пълнолунието. Бръсненето на косата, брадата и т.н., както и рязането на ноктите през пролетта съставляват неговото жертвоприношение Агништома.

4. След отречение той не трябва да възобновява огнените ритуали. Той трябва да рецитира духовната мантра: „Защото аз станах Смърт и ще вляза в това, което се ражда (т.е. Брахман-знание)“ и т.н. Казвайки „Благословие на всички същества“ и съзерцавайки Аза и нищо друго, вдигайки ръце, той ще бъде този, който е изоставил (обичайния) път; той ще се движи без (постоянно) местожителство. Той ще се храни с милостиня и няма да дава никакви (подаръци). Той не трябва да носи дори оскъдни (облекла), освен през дъждовния сезон за защита на животинското тяло. Ето стиховете (в подкрепа на това):

5-6. Водната кана, черпакът, прашката (за носене на вещите му), тоягата, обувките, покривалото за предпазване от студ, превръзката, дрехата (за покриване на тялото), пръстенът от трева Куша, кърпата за баня, както и горната дреха, свещеният конец и писанията - всичко това аскетът трябва да се отрече.

7. С пречистена вода той ще се къпе, мие и също така ще пие от нея. Ще спи на пясъка на река (бряг) или в храмове.

8. Той не трябва да кара тялото си да понася крайности на комфорт или трудности. Той не трябва да ликува, когато е хвален, нито да проклина другите, когато е обвиняван.

9-11. Този, който носи жезъл (аскет), трябва да бъде непоколебимо твърд в безбрачието. Гледането, докосването, забавлението, говоренето, влизането в таен диалог, въобразяването, мисленето или физическото удоволствие (с жени) - това е, което учените наричат осморно съжителство. Брахмачаря [безбрачието] е обратното. То трябва да се спазва от онези, които търсят Освобождение.

11-12. Самосияйната светлина, която осветява света, винаги свети. Тя наистина е свидетелят на света, Азът на всички, чист по форма, основата на всички същества, чиято природа е чисто съзнание.

13. Не чрез действие, не чрез (раждане на) деца, не чрез нищо друго, само чрез познаване на Брахман, човек постига Брахман.

14-15. Този Брахман, който е без втори и който е Истина, Знание и Щастие, е обект на (истинско) познание. Най-добрите от два пъти родените, които познават Брахман, пребиваващ в пещерата, наречена най-висшето небе, по време на своето преселващо се съществуване, известно като „илюзия“, „невежество“ и т.н., постигат всички желани неща мигновено.

16. Този, който осъзнава собствения си Аз, който е свидетел на силата, наречена невежество и илюзия, знаейки „Аз съм само Брахман“, става Самият Брахман.

17. От този Аз, който е едно с Брахман и който е притежаван от сила (т.е. мая), е възникнал непроявеният етер (Акаша) като въжена змия.

18. След това от етера се е появило непроявеното докосване, което се нарича „въздух“ (Вайу). След това от въздуха се е появил огън; от огъня - вода; и от водата, земята.

19. След това, след като раздели и съчета всички тези фини (елементи) на пет, само от тях благосклонният Господ създаде космическото яйце.

20. В космическото яйце са обгърнати богове, антибогове, якши, кинари, човешки същества, животни, птици и т.н., в съответствие с (резултата от) собствените им действия.

21. Телата на съществата, които се появяват под формата на (рамка от) кости, сухожилия и т.н., са аз-ът на природата на храната за всепроникващия Аз.

22. След това, по-навътре, е аз-ът на Прана [жизнената енергия], разделен (на пет). Още по-навътре е аз-ът на природата на ума, който е различен (от останалите).

23. След това, още по-навътре и различно е аз-ът на природата на знанието. След това, във вътрешността, различен, е аз-ът на природата на блаженството.

24. Това (аз-ът) на природата на храната е проникнато от (аз-а) на природата на жизнената енергия; по подобен начин (аз-ът на) жизнената енергия е по природа (проникнат) от (аз-а) на природата на ума.

25. Умственото „аз“ е пронизано от аз-а на знанието. Вечно щастливото „аз“ на природата на знанието винаги е пронизано от блаженство.

26. По същия начин, аз-ът на блаженството е пронизано от Брахман, свидетеля, най-съкровеното от всичко. Брахман не е (пронизан) от нищо друго.

27-28. Чрез директно осъзнаване на този Брахман, който се нарича Опора (Опашка пучча), който е от природата на истина, знание и недуалност, същността, радостта,

вечното, обитателят на тялото става щастлив навсякъде. Откъде иначе може да има щастие?

28-29. Ако това върховно блаженство, което е самият Аз на всички същества, не съществуваше, кое човешко същество може да бъде живо? Кой може някога да бъде активен?

29-30. Следователно, именно това Същество, сияещо напълно в съзнанието, винаги прави щастливо индивидуалното „аз“, което иначе е пълно с мъка.

30-32. Само когато великият аскет осъзнае своето пълно единство без никаква разлика от това, което е описано като невидимо и т.н., той постига пълно безстрашие. Това е крайното Благо, върховното Безсмъртие, абсолютното Съществуване, трансцендентният Брахман, отвъд трите деления (на времето).

32-33. Когато човек изпита дори малка разлика в тази (идентичност), той ще има страх; няма съмнение. 33-34

. Поради тази обвивка от блаженство, от (Бог) Вишну до стълб - всички винаги осъзнават щастие, макар и в различна степен.

34-35. За този, който е запознат с писанията, незаинтересован от постигането на каквато и да е позиция и щастлив, блаженството, което е самата му природа, блести само по себе си. 35-36.

Добре известно е, че думата функционира в зависимост от основа (като джати, дравя, крия, гуна). Поради липсата на каквато и да е (такава) основа, думите се отдръпват (от Брахман). Защото как може думата да функционира по отношение на абсолютното блаженство, лишено от каквато и да е основа?

37-38. Този фин ум, който прави всички неща свой обект, се отвръща от Това, от което се оттеглят и (сетивата), слухът, допирът, зрението и т.н., както и органите на действието; те не са способни да достигнат Върховния.

38-39. Осъзнавайки този Брахман, който е Блаженство, без втори, лишен от атрибути, единството на истината и съзнанието, като собствения Аз, човек не се страхува от нищо.

39-40. Този, който знае така от учението на своя Гуру, който става господар на себе си, никога не страда от въздействието на добри или лоши действия.

40-41. Целият свят, който преди се е явявал като причинителя и причиненото, сега блести като собствения Аз, благодарение на знанието, произтичащо от ведантското учение.

41-42. Чистият (Брахман), Бог, индивидуалният Аз, познаващият, средството за познание, обектът на познание и резултатът - така, за емпирични цели, се прави седемкратното разграничение.

43-44. (Съзнанието), лишено от състоянието на Мая [космическо незнание], се нарича „чисто“ (Брахман). Когато е свързано с космическото незнание, то е Бог. Под влияние на индивидуалното незнание (Авидя) то е индивидуалното аз. Когато е свързано с вътрешния орган, то се нарича познаващ. Във връзка с модификациите на вътрешния орган, то се нарича средство за познание.

45-46. Съзнанието, което не е познато, се нарича „обект“; а съзнанието, което е познато, се нарича „резултат“. Интелигентният човек трябва да медитира върху собственото си Аз като лишено от всякакви обусловености.

46. Този, който знае това в действителност, става самият Брахман.

47. Сега говоря за истинската същност на учението на цялата Веданта: умирайки, превръщайки се в себе си, човек, но все пак остава себе си. Така (завършва) Упанишадата.

Ом! Нека Той ни защити и двамата заедно; нека Той ни подхранва и двамата заедно;
нека работим заедно с голяма енергия,
нека нашето обучение бъде енергично и ефективно;
Нека не спорим взаимно (или нека не мразим никого).
Ом! Нека има мир в мен!
Нека има мир в обкръжението ми!
Нека има мир в силите, които действат върху мен!

Тук завършва Катарудропанишада, принадлежаща към Кришна-Яджур-Веда.

Публикувано | Променено на28 юни 2018 г.

Ом

Онлайн книги
Аз
Бхагавад Гита
Брахма Сутра
Упанишади
Ведите
Ведически химни
Рамаянам
II
Ади Шанкара
Шри Рамакришна
Шри Сарада Деви
Свами Вивекананда
Рамана Махарши
Свами Рамдас
Канчи Маха Периява
Джиду Кришнамурти [JK]

Нисаргадата Махарадж
III
Статии и резюме
Уроци по Веданта
Книги на Веданта - Други
IV
Мантри и ритуали
Молитвени химни - Стотри
В
Карнатик Музика Критис
Морални истории
Истории и анекдоти
Нашите уебсайтове
Духовен магазин Celextel
Магазин за електронна музика Celextel
Духовна библиотека Vedanta
Библиотека Vedanta Shastras

„Всяко чакане е безполезно. Да разчитаме на времето за решаване на проблемите си е самозаблуда. Бъдещето, оставено на себе си, просто повтаря миналото. Промяната може да се случи само сега, никога в бъдещето.“
„С кристална яснота вижте необходимостта от промяна. Това е всичко.“
„Всяко преживяване е илюзорно, ограничено и временно. Не очаквайте нищо от преживяването. Самото осъзнаване не е преживяване, въпреки че може да доведе до ново измерение на преживяванията. И все пак новите преживявания, колкото и интересни да са, не са по-реални от старите. Определено осъзнаването не е ново преживяване. То е откриването на вечния фактор във всяко преживяване. Именно осъзнаването прави преживяването възможно. Точно както във всички цветове светлината е безцветният фактор, така и във всяко преживяване присъства осъзнаването, но то не е преживяване.“
„Осъзнаването е винаги там. Не е необходимо да се осъзнава. Отворете капака на ума и той ще бъде залят от светлина.“
Шри Нисаргадата Махарадж
Аз Съм Това

Търсени думи

Отказ от отговорност: Celextel създаде тази Веданта духовна библиотека с благородното намерение да направи тези индийски духовни съкровища достъпни за всички. Celextel полага абсолютна грижа за поддръжката на този уебсайт и Celextel не носи отговорност за каквито и да било грешки или неточности. Тези онлайн книги са само с информационна цел и не трябва да се тълкуват като предоставяне на професионални съвети по какъвто и да е начин. Читателите трябва да упражняват собствена преценка и да се позовават на оригиналния източник за всички практически цели.

Разпространението, публикуването и неразрешеното копиране на тези онлайн книги без предварително разрешение на съответните автори, издатели или преводачи са забранени.
Авторско право © 2002-2025 Celextel Enterprises Pvt. Ltd. Всички права запазени.
Тема за иновации от Cagintranet ** Задвижвано от GetSimple
RSS емисия на духовната библиотека на Веданта
XML карта на сайта на духовната библиотека на Веданта